

God's Favourite

By Elder Karl D. Hirst
Of the Seventy

Người Con mà Thượng Đế Yêu Quý

Bài của Anh Cả Karl D. Hirst
Thuộc Nhóm Túc Số Thấy Bảy Mười

October 2024 general conference

Being filled with God's love shields us in life's storms but also makes the happy moments happier.

Before I begin, I should tell you that two of my children have passed out whilst speaking at pulpits, and I have never felt more connected to them than in this moment. I've got more on my mind than just the trapdoor.

Our family has six children, who sometimes tease one another that they are the favourite child. Each has different reasons for being preferred. Our love for each of our children is pure and fulfilling and complete. We could not love any one of them any more than another—with each child's birth came the most beautiful expansion of our love. I most relate to my Heavenly Father's love for me through the love that I feel for my children.

As they each rehearse their claims to be the most loved child, you might have thought that our family had never had an untidy bedroom. The sense of blemishes in the relationship between parent and child is diminished with a focus on love.

At some point, perhaps because I can see that we are heading toward an inevitable family riot, I'll say something like, "OK, you have worn me down, but I am not going to announce it; you know which one of you is my favourite." My goal

Việc được tràn đầy tình yêu thương của Thượng Đế không những bảo vệ chúng ta trong những cơn bão tố của cuộc đời mà còn khiến cho những giây phút hạnh phúc lại càng hạnh phúc hơn nữa.

Trước khi tôi bắt đầu, tôi muốn nói với anh chị em rằng hai đứa con của tôi từng ngất xỉu khi chúng đứng nói chuyện trên bục, và tôi cũng đang cảm thấy rất lo lắng và hy vọng tôi sẽ không bị ngất xỉu như chúng. Bởi vì tâm trí tôi đang choáng ngợp với nhiều điều mà tôi muốn chia sẻ cùng anh chị em.

Gia đình chúng tôi có sáu người con và đôi khi chúng trêu chọc nhau rằng chúng là đứa con được yêu quý nhất. Mỗi đứa con đều có những lý do khác nhau để cho rằng mình là đứa được yêu quý nhất. Tình yêu thương của chúng tôi dành cho mỗi đứa con đều thuần khiết, đong đầy, và trọn vẹn. Chúng tôi yêu thương chúng đồng đều như nhau—sự chào đời của mỗi đứa đều làm cho tình yêu thương của chúng tôi được gia tăng một cách tuyệt vời. Tôi hiểu rõ hơn hết tình yêu thương của Cha Thiên Thượng dành cho tôi qua tình yêu thương mà tôi dành cho những đứa con của mình.

Khi bọn trẻ kể ra những lý do mà chúng là đứa được yêu quý nhất, anh chị em có thể nghĩ rằng chắc gia đình chúng tôi chưa từng có một căn phòng ngủ bừa bãi. Chúng ta sẽ bớt nhìn vào những thiếu sót hay vấn đề trong mối quan hệ giữa cha mẹ và con cái khi chúng ta tập trung vào tình yêu thương.

Đến một lúc nào đó, có lẽ bởi vì tôi có thể nhận thấy rằng sắp có sự tranh cãi không thể tránh được trong gia đình, nên tôi sẽ nói những điều đại loại như: "Được rồi, các con làm cha mệt quá, nhưng cha sẽ không nói ra đâu; các con tự

is that each one of the six feels victorious and all-out war is avoided—at least until next time!

In his Gospel, John describes himself as “the disciple whom Jesus loved,” as if that arrangement were somehow unique. I like to think that this was because John felt so completely loved by Jesus. Nephi gave me a similar sense when he wrote, “I glory in my Jesus.” Of course, the Saviour isn’t Nephi’s any more than He is John’s, and yet the personal nature of Nephi’s relationship with “his” Jesus led him to that tender description.

Isn’t it wonderful that there are times when we can feel so fully and personally noticed and loved? Nephi can call Him “his” Jesus, and so can we. Our Saviour’s love is the “highest, noblest, strongest kind of love,” and He provides until we are “filled.” Divine love never runs dry, and we are each a cherished favourite. God’s love is where, as circles on a Venn diagram, we all overlap. Whichever parts of us seem different, His love is where we find togetherness.

Is it any surprise that the greatest commandments are to love God and to love those around us? When I see people showing Christlike love for one another, it feels to me as if that love contains more than just their love; it is love that also has divinity in it. When we love one another in this way, as completely and fully as we can, heaven gets involved too.

So if someone we care about seems distant from a sense of divine love, we can follow this pattern—by doing things that bring us closer to God ourselves and then doing things that bring us closer to them—an unspoken beckoning to come to Christ.

I wish I could sit down with you and ask you what circumstances cause you to feel God’s love.

biết cha yêu quý ai nhất mà.” Mục tiêu của tôi là để cho cả sáu đứa con đều cảm thấy chiến thắng và có thể tránh được cuộc chiến toàn diện—ít nhất là cho đến lần tới!

Trong sách Phúc Âm của mình, Giảng mô tả mình là môn đồ “mà [Chúa Giê Su] yêu,” như thể điều đó đặc biệt theo một cách nào đó. Tôi thích nghĩ rằng Giảng viết như vậy bởi vì ông đã cảm nhận thật trọn vẹn tình yêu thương mà Chúa Giê Su dành cho ông. Nê Phi đã cho tôi một cảm giác tương tự khi ông viết: “Tôi hãnh diện trong Chúa Giê Su của tôi.” Tất nhiên, Đấng Cứu Rỗi không phải của riêng Nê Phi hay của riêng Giảng, tuy vậy sự gắn gũi trong mối quan hệ giữa Nê Phi với Chúa Giê Su “của ông” đã khiến ông nói lên lời tha thiết đó.

Chẳng phải thật tuyệt vời khi có những lúc chúng ta có thể cảm thấy cá nhân mình được chú ý và được yêu thương một cách trọn vẹn sao? Nê Phi có thể gọi Ngài là Chúa Giê Su “của ông”, và chúng ta cũng có thể làm như vậy. Tình yêu thương của Đấng Cứu Rỗi của chúng ta là “loại tình yêu thương cao quý, mạnh mẽ nhất,” và Ngài ban tình yêu thương đó cho đến khi chúng ta “được tràn đầy.” Tình yêu thương thiêng liêng là vô tận, và mỗi người chúng ta đều là người con được yêu thương trân quý. Tình yêu thương của Thượng Đế giống như phần giao nhau của tất cả chúng ta, nếu chúng ta được ví như các vòng tròn trên sơ đồ Venn. Cho dù chúng ta có những khác biệt, thì tình thương yêu của Ngài vẫn là điều gắn kết chúng ta với nhau.

Chẳng có gì bất ngờ khi hai giáo lệnh lớn nhất là yêu mến Thượng Đế và yêu thương những người xung quanh mình phải không? Khi tôi thấy mọi người chia sẻ cho nhau tình yêu thương giống như Đấng Kỵ Tô, tôi cảm thấy rằng tình yêu thương đó không chỉ là tình yêu thương của họ; mà đó còn là tình yêu thương của Thượng Đế. Khi chúng ta yêu thương nhau theo cách này, một cách trọn vẹn và hết khả năng, thì cũng sẽ có được ảnh hưởng của thiên thượng.

Vậy nếu có ai đó mà chúng ta quan tâm dường như xa cách với tình yêu thương của Thượng Đế, thì chúng ta có thể làm theo mẫu mực này—bằng cách làm những điều mang bản thân chúng ta đến gần Thượng Đế hơn và rồi làm những điều mang chúng ta đến gần họ hơn—một lời mời gọi thăm lặng để đến cùng Đấng Kỵ Tô.

Tôi ước rằng tôi có thể ngồi xuống cùng anh chị em và hỏi anh chị em về những hoàn cảnh

Which verses of scripture, which particular acts of service? Where would you be? What music? In whose company? General conference is a rich place to learn about connecting with heaven's love.

But perhaps you feel a long way from the love of God. Maybe there is a chorus of voices of discouragement and darkness that weighs into your thoughts, messages telling you that you are too wounded and confused, too weak and overlooked, too different or disoriented to warrant heavenly love in any real way. If you hear those ideas, then please hear this: those voices are just wrong. We can confidently disregard brokenness in any way disqualifying us from heavenly love—every time we sing the hymn that reminds us that our beloved and flawless Saviour chose to be “bruised, broken, [and] torn for us,” every time we take broken bread. Surely Jesus removes all shame from the broken. Through His brokenness, He became perfect, and He can make us perfect in spite of our brokenness. Broken, lonely, torn, and bruised He was—and we may feel we are—but separated from the love of God we are not. “Broken people, perfect love,” as the song goes.

You might know something secret about yourself that makes you feel unlovable. However right you might be about what you know about yourself, you are wrong to think that you have put yourself beyond the reach of God's love. We are sometimes cruel and impatient toward ourselves in ways that we could never imagine being toward anyone else. There is much for us to do in this life, but self-loathing and shameful self-condemnation are not on that list. However misshapen we might feel we are, His arms are not

nào khiến anh chị em cảm nhận được tình yêu thương của Thượng Đế. Những câu thánh thư nào, hành động phục vụ cụ thể nào khiến cho anh chị em cảm nhận được tình yêu thương của Ngài? Anh chị em đang ở đâu vào lúc đó? Đang lắng nghe âm nhạc gì? Và đang ở cùng những ai? Đại hội trung ương là nơi tuyệt vời để học hỏi về cách kết nối với tình yêu thương của thiên thượng.

Nhưng có lẽ anh chị em cảm thấy mình đang xa cách với tình yêu thương của Thượng Đế. Có lẽ có nhiều tiếng nói đồng thanh mang đến sự chán nản hoặc những ảnh hưởng tiêu cực đến suy nghĩ của anh chị em, có những thông điệp nói với anh chị em rằng anh chị em tổn thương quá nhiều, đầy hoang mang, quá yếu đuối, không được chú ý tới, quá khác biệt hoặc mất phương hướng để cảm thấy không xứng đáng với tình yêu thương của thiên thượng trong bất cứ phương diện nào. Nếu anh chị em có nghe thấy những điều đó, thì xin hãy nghe đây: những tiếng nói đó hoàn toàn không đúng. Chúng ta có thể tự tin gạt bỏ những điều đau khổ dưới bất cứ hình thức nào mà khiến chúng ta không hội đủ điều kiện để nhận được tình yêu thương của thiên thượng—mỗi lần chúng ta hát bài thánh ca mà nhắc nhở chúng ta rằng Đấng Cứu Rỗi yêu dấu và không tỳ vết của chúng ta đã chọn để bị “bầm mình, đòn đau, [và] giằng xé vì chúng ta,” mỗi lần chúng ta dự phần bánh được bẻ ra trong Tiệc Thánh. Chắc chắn Chúa Giê Su loại bỏ tất cả sự hổ thẹn ra khỏi tấm lòng đau khổ. Qua sự đau khổ của Ngài, Ngài trở nên toàn hảo, và Ngài có thể làm cho chúng ta toàn hảo mặc cho những sự đau khổ của chúng ta. Ngài chịu đau khổ, cô đơn, giằng xé, và bầm dập—và chúng ta cũng có thể cảm thấy như vậy—nhưng chúng ta không hề bị chia cắt khỏi tình yêu thương của Thượng Đế. Như lời bài hát ngân nga: “Tình Chúa chứa chan, vẹn toàn muôn đời; dù chúng ta sai, Ngài chịu thay tội”.

Anh chị em có thể có bí mật nào đó về bản thân mà khiến anh chị em cảm thấy không được yêu thương. Cho dù anh chị em đã làm những gì trong cuộc sống, thì tình yêu thương của Thượng Đế cũng luôn dành cho anh chị em và không có điều gì có thể thay đổi được điều đó. Đôi khi chúng ta tàn nhẫn và thiếu kiên nhẫn với bản thân mình theo những cách mà chúng ta có thể không bao giờ tưởng tượng được là sẽ làm như vậy đối với bất cứ người nào khác. Có rất nhiều điều để chúng ta có thể làm trong cuộc sống này,

shortened.No. They are always long enough to “[reach our] reaching”and embrace each one of us.

When we don’t feel the warmth of divine love, it hasn’t gone away. God’s own words are that “the mountains shall depart, and the hills be removed; but [His] kindness shall not depart from [us].”So, just to be clear, the idea that God has stopped loving should be so far down the list of possible explanations in life that we don’t get to it until after the mountains have left and the hills are gone!

I really enjoy this symbolism of mountains being evidence of the certainty of God’s love. That powerful symbolism weaves into accounts of those who go to the mountains to receive revelationand Isaiah’s description of “the mountain of the Lord’s house” being “established in the top of the mountains.”The house of the Lord is the home of our most precious covenants and a place for us all to retreatand sink deeply into the evidence of our Father’s love for us.I have also enjoyed the comfort that comes to my soul when I wrap myself more tightly in my baptismal covenant and find someone who is mourning a loss or grieving a disappointment and I try to help them hold and process their feelings.Are these ways that we can become more immersed in the precious covenantal lovehesed?

So if God’s love does not leave us, why don’t we always feel it? Just to manage your expectations: I don’t know. Butbeingloved is definitely not the same asfeelingloved, and I have a few thoughts that might help you as you pursue your answers to that question.

Perhaps you are wrestling with grief, depression, betrayal, loneliness, disappointment, or other powerful intrusion into your ability to feel God’s love for you. If so, these things can dull or suspend our ability to feel as we might otherwise feel. For a season at least, perhaps you will not be

nhưng việc cảm ghét, và tự lên án khiến bản thân hổ thẹn thì không nằm trong danh sách đó. Cho dùchúng ta có thể cảm thấyminhtối tệ đến mức nào, thì cánh tay thương xót củaNgàisẽ luôn với tới chúng ta.Đúng vậy. Cánh tay của Ngài sẽ luôn “với lấy tay [chúng ta]”và ôm lấy từng người chúng ta.

Khi chúng ta không cảm nhận được sự ấm áp của tình yêu thương thiêng liêng, thì tình yêu thương đó cũng không hề tan biến. Những lời của chính Thượng Đế rằng “dầu núi dời, dầu đổi chuyển, nhưng lòng nhân từ [của Ngài] đối với [chúng ta] chẳng dời khỏi [chúng ta].”Vậy tôi xin nói rõ, ý nghĩ cho rằng Thượng Đế đã ngừng yêu thương nên nằm ở cuối danh sách những lý giải có thể có trong cuộc sống để chúng ta sẽ không phải nhìn thấy nó cho đến khi nào núi đã dời và đổi đã chuyển!

Tôi thực sự thích biểu tượng về những ngọn núi là bằng chứng cho tình yêu thương vững chắc của Thượng Đế. Biểu tượng mạnh mẽ đó được lồng ghép trong những câu chuyện về những người đi lên núi để nhận được sự mặc khảivà trong lời mô tả của Ê Sai về “núi của nhà [Chúa]” đang “được lập vững trên đỉnh các núi.”Nhà của Chúa là ngôi nhà với những giao ước quý báu nhất của chúng ta và là một nơi cho tất cả chúng ta lui tớivà được đắm chìm trong các bằng chứng về tình yêu thương của Đức Chúa Cha dành cho chúng ta.Tôi cũng đã vui hưởng sự an ủi trong tâm hồn khi tôi hết lòng tôn trọng giao ước báp têm của mình và tìm đến người nào đó đang than khóc vì mất mát hoặc tuyệt vọng và tôi cố gắng giúp họ hiểu và vượt qua cảm xúc của họ.Đây có phải là những cách để chúng ta có thể được tràn ngập trong tình yêu thương giao ước quý báu, tronghesed, đúng không?

Vậy nếu như tình yêu thương của Thượng Đế không rời bỏ chúng ta, tại sao không phải lúc nào chúng ta cũng cảm nhận được nó? Để anh chị em không quá kỳ vọng, thì câu trả lời của tôi là: Tôi không biết. Nhưng việcđượcyêu thương hoàn toàn không giống với việccảm thấyđược yêu thương, và tôi có một vài ý nghĩ mà có thể giúp anh chị em khi tìm kiếm câu trả lời cho câu hỏi đó.

Có lẽ anh chị em đang phải vật lộn với nỗi đau buồn, trầm cảm, sự phản bội, nỗi cô đơn, thất vọng, hoặc sự phiền nhiễu nào khác xen vào khả năng của anh chị em để cảm nhận tình yêu thương của Thượng Đế dành cho mình. Nếu như vậy, thì những điều kể trên có thể làm

able to feel His love, and knowledge will have to suffice. But I wonder if you could experiment—patiently—with different ways of expressing and receiving divine love. Can you take a step back from whatever is in front of you and maybe another step and another, until you see a wider landscape, wider and wider still if necessary, until you are literally “thinking celestial” because you are looking at the stars and remembering worlds without number and through them their Creator?

Birdsong, feeling the sun or a breeze or rain on my skin, and times when nature puts my senses in awe of God—each has had a part in providing me with heavenly connection. Perhaps the comfort of faithful friends will help. Maybe music? Or serving? Have you kept a record or journal of times when your connection with God was clearer to you? Perhaps you could invite those you trust to share their sources of divine connection with you as you search for relief and understanding.

I wonder, if Jesus were to choose a place where you and He could meet, a private place where you would be able to have a singular focus on Him, might He choose your unique place of personal suffering, the place of your deepest need, where no one else can go? Somewhere you feel so lonely that you must truly be all alone but you aren't quite, a place to which perhaps only He has travelled but actually has already prepared to meet you there when you arrive? If you are waiting for Him to come, might He already be there and within reach?

If you do feel filled with love in this season of your life, please try and hold on to it as effectively as a sieve holds water. Splash it everywhere you go. One of the miracles of the divine economy is that when we try to share Jesus's love, we find

giảm bớt hoặc cản trở khả năng của chúng ta để cảm nhận theo lẽ thông thường (trong khi đáng lẽ ra chúng ta có thể cảm nhận được). Có lẽ, ít nhất trong một thời gian, anh chị em sẽ không thể cảm nhận được tình yêu thương của Ngài và anh chị em sẽ phải dựa vào sự hiểu biết của mình. Nhưng tôi tự hỏi liệu anh chị em có thể thử—một cách kiên nhẫn—những cách thức khác nhau để bày tỏ và tiếp nhận tình yêu thương thiêng liêng hay không. Anh chị em có thể lùi một bước khỏi bất cứ điều gì trước mặt mình và có thể là một bước nữa, và rồi thêm một bước nữa cho đến khi anh chị em thấy một khoảng không rộng lớn, bao la, để cho tầm nhìn của mình được rõ ràng hơn, và nếu cần thì hãy tiếp tục lùi bước cho đến khi anh chị em thực sự có thể “nghĩ tới những điều vĩnh cửu của thượng thiên” bởi vì anh chị em đang nhìn lên các vì sao và nhớ về vô số thế giới cùng với Đấng Sáng Tạo của chúng ta?

Tiếng chim hót, cảm giác khi đứng dưới ánh mặt trời, khi đón làn gió thoảng hay dưới một cơn mưa, và những lúc thiên nhiên khiến cho tôi kinh ngạc về Thượng Đế—mỗi điều đó đều góp phần giúp tôi kết nối với thiên thượng. Có lẽ sự an ủi của những người bạn trung tín cũng sẽ giúp ích. Có lẽ âm nhạc? Hay là sự phục vụ? Anh chị em có ghi lại hay viết nhật ký về những lần mà anh chị em cảm thấy sự kết nối với Thượng Đế được rõ ràng hơn không? Có lẽ anh chị em có thể mời những người mình tin tưởng để chia sẻ với anh chị em về sự kết nối của họ với Thượng Đế khi anh chị em tìm kiếm sự khuây khỏa và cảm thông.

Tôi tự hỏi, nếu Chúa Giê Su phải chọn một nơi mà anh chị em và Ngài có thể gặp mặt, một nơi riêng tư để anh chị em có thể tập trung vào Ngài, thì liệu Ngài sẽ chọn nơi của riêng anh chị em, một nơi có những đau khổ cá nhân, có một nhu cầu khẩn thiết, một nơi mà chẳng ai khác có thể tìm đến hay không? Nơi nào đó mà anh chị em cảm thấy quá đổi lạc lõng đến mức cô đơn cho dù anh chị em không một mình, một nơi mà có lẽ chỉ có Ngài mới có thể đến, nhưng thực ra Ngài đã sẵn sàng để gặp anh chị em ở đó rồi? Nếu anh chị em đang chờ đợi Ngài đến, có lẽ Ngài đã ở đó, ngay trong tầm với rồi chẳng?

Nếu anh chị em cảm thấy tràn đầy tình yêu thương trong giai đoạn này của cuộc đời, xin hãy cố gắng chia sẻ tình yêu thương đó với những người khác. Hãy chia sẻ nó ở bất cứ nơi nào anh chị em đến. Một trong những phép lạ của kẻ

ourselves being filled up in a variation of the principle that “whosoever will lose his life for my sake shall find it.”

Being filled with God’s love shields us in life’s storms but also makes the happy moments happier—our joyful days, when there is sunshine in the sky, are made even brighter by the sunshine in our souls.

Let’s become “rooted and grounded” in our Jesus and in His love. Let’s look for and treasure experiences of feeling His love and power in our lives. The joy of the gospel is available to all: not just the happy, not just the downcast. Joy is our purpose, not the gift of our circumstances. We have every good reason to “rejoice and be filled with love towards God and all men.” Let’s get full. In the name of Jesus Christ, amen.

hoạch của Thượng Đế là khi chúng ta cố gắng chia sẻ tình yêu thương của Chúa Giê Su, chúng ta thấy bản thân được tràn đầy tình yêu thương của Ngài, giống như nguyên tắc “ai vì có ta mà mất sự sống mình thì sẽ được lại”.

Việc được tràn đầy tình yêu thương của Thượng Đế không những bảo vệ chúng ta trong những cơn bão tố của cuộc đời mà còn khiến cho những giây phút hạnh phúc lại càng hạnh phúc hơn nữa—những ngày vui vẻ của chúng ta, khi có ánh nắng trên bầu trời, lại càng rực rỡ hơn bởi ánh dương trong tâm hồn chúng ta.

Chúng ta hãy “đâm rễ vững nền” nơi Chúa Giê Su và trong tình yêu thương của Ngài. Hãy tìm kiếm và trân quý những kinh nghiệm của việc cảm nhận tình yêu thương và quyền năng của Ngài trong cuộc sống chúng ta. Niềm vui của phúc âm có sẵn cho tất cả mọi người: không chỉ cho người hạnh phúc, không chỉ cho người chán nản. Niềm vui là mục đích của chúng ta, chứ không phải là món quà vì hoàn cảnh của chúng ta. Chúng ta có mọi lý do tốt đẹp để “vui mừng và tràn đầy lòng thương yêu đối với Thượng Đế và tất cả mọi người.” Hãy được tràn đầy tình yêu thương của Thượng Đế. Trong tôn danh của Chúa Giê Su Kỵ Tô, A Men.